

себе насильства зі сторони іншої особи з метою вбивства цієї особи чи заподіяння їй тілесних ушкоджень.

Список використаних джерел:

1. Постанови Пленуму Верховного суду України в кримінальних справах [текст] : – К. : «Центр учбової літератури», 2013. – 396 с.

2. Шафіков Е.Р. Необхідна оборона : особливості кримінально-правового регулювання / Е. Р. Шафіков // Вісник Хмельницького інституту регіонального управління та права. – № 9. – 2004. – с. 189-195.

Соціальна обумовленість кримінальної відповідальності за хуліганство

Грибіяка В.І., студент магістратури юридично-психологічного факультету ННІЗН НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Катеринчук К.В*

Для визначення обумовленості кримінальної відповідальності за хуліганство ми хотіли би зазначити, що відсутня єдина позиція науковців, щодо даного питання. Опрацьовуючи літературу по даній темі ми встановили, що науковці по різному використовують термінологію для визначення соціальної обумовленості кримінальної відповідальності.

При встановленні обумовленості за суспільно небезпечні дії, а саме хуліганство, ми виокремлюємо наступні чинники:

Історичні чинники. Досліджуючи питання соціальної обумовленості хуліганства, як злочину, ми присвятили увагу питанням історичного становлення законодавства про кримінальну відповідальність. Здійснили порівняння, статей, що дасть можливість вдосконалити закон про кримінальну відповідальність в майбутньому.

Загально-соціальні чинники – це ті чинники, які встановлюють суспільну необхідність і політичну доцільність встановлення кримінальної відповідальності за злочин передбачений статтю 296 КК.

Під нормативними чинниками, що забезпечують правовий захист особи в теорії кримінального права визнається система правових норм, що регулюють суспільні відносини у сфері захисту громадського порядку. При цьому, нормативні чинники потрібно відмежовувати від конституційно-правового та міжнародного чинників, оскільки конституційно-правовий та міжнародно-правовий чинники є основою для визначення соціальної обумовленості кримінальної відповідальності за злочини проти громадського порядку відповідно до Конституції України та переліку міжнародних актів. Хоча і нормативні чинники, в свою чергу, визначаються системою нормативних актів, що були прийняті та діють на території України відповідно до положень Конституції та чинних міжнародно-правових актів.

Однією з умов обумовленості кримінально-правових чинників є ступінь суспільної небезпечності діяння, що заподіюють шкоду суспільним відносинам (цінностям), а саме громадського порядку. Адже законодавець з прийняттям нового КК України 2001 року в ч. 1 ст. 1 встановлює пріоритетні завдання кримінального законодавства – це правове забезпечення охорони прав і свобод людини і громадянина. Тим

самим встановлює кримінальну відповідальність та покарання за злочин, що передбачений КК України – Хуліганство. «Ідея обумовлення справедливості встановлення кримінальної відповідальності за низку злочинних діянь пов'язана із наявністю цього потреби в суспільства» [1]. «Умовно процес генезу норми права можна зобразити так: суспільні відносини – умови життя – потреби – інтереси – цілі – воля законодавця – норма» [2, с. 21-27]. Тому, основним чинником, який обґрунтовує встановлення і збереження кримінальної відповідальності за хуліганство є суспільна небезпечність, яка характеризується двома показниками: характером та ступенем суспільної небезпечності даного злочину, а також суспільно небезпечними наслідками.

Отже, перелічені чинники, на нашу думку, є передумовою встановлення кримінальної відповідальності за хуліганство.

Список використаних джерел:

1. Пашенко О.О. Щодо соціальної обумовленості закону про кримінальну відповідальність: постановка проблеми / О.О. Пашенко// Теоретичні та прикладні проблеми сучасного кримінального права: матеріали II міжнар. наук. – практ. конф., (м. Луганськ, 19 – 20 квітн. 2012 р.) / Упоряд.: Є.О. Письменський, Ю.Г. Старовойтова; МВС України, Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. – Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2012. – 624 с.

2. Харченко В.Б. Кримінально-правова охорона прав на об'єкти інтелектуальної власності в Україні: перспективи розвитку та гармонізації з Європейським законодавством: Автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.08 / В.Б. Харченко ; Харківський нац. ун-т внутр. справ України. – Х., 2011. – 37 с.

Експертиза посмертно змінених трупів

Юсіфлі Б.Т.о., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Семенов В.В.*

Спеціальні знання є важливим процесуальним інститутом, що встановлює підстави участі обізнаних осіб у розслідуванні злочинів, а також умови застосування знань з неправових сфер у кримінальному провадженні. Проте в даний час настільки важливе поняття не отримало законодавчого закріплення.

В експертній практиці нерідко зустрічаються випадки, коли необхідно провести судово-медичну експертизу трупів, які зазнали різних змін. Однак, найчастіше доводиться досліджувати гнилісні змінні трупи. Причому основні труднощі обумовлені значними спотвореннями морфологічних картин і труднощами у виявленні патологічних змін в органах і тканинах, а також тілесних ушкоджень.

Трупи, що перебувають у стані гнильного розкладу, мають зазвичай подібний зовнішній вигляд, тому виникають великі труднощі у встановленні особи померлого. При наявності в морзі необхідного обладнання доцільно до внутрішнього дослідження трупа треба зробити рентгенографію (або рентгеноскопію) кісток черепа, таза, кінцівок і хребта. При цьому в осіб, які загинули в результаті травми, а також у невідомих трупів можна виявити приховані пошкодження кісток, індивідуальні особливості кісткового скелету, порушення нормальних